

szegénysorsu leányok is felvétessenek. Miután pedig az ellátási díj leszállítása esetén az internátus költségei nem fedezhetők, társadalmi jóíékonysági akcióit kell indítani, hogy az internátus fentartása a redukált ellátási díjak mellett is biztosítható. Özvegy Szamosi Györgyné, dr. Ruzs Gusztávné, Uray Zoltánné és Varga Borbála felszólalásai után a választmány elhatározta, hogy az ellátási díjat havi 50 koronában állapítja meg. Polczner Elvira javasolja, hogy a hadiárva leányinternátusa javára szeptember első felében népnünpély rendeztessék. A választmány az indítványt elfogadta. Galler Kristóf pápai kamarás, tanítóképző-intézeti igazgató felszólalásában szintén arra figyelmeztet, hogy a hadiárva leányinternátusa csak abban az esetben felel meg rendeltetésének, ha a szövetség az internátus létesítésével jótékonyt gyakorol. Fölemlíti a hadiözvegyek ellátásának ügyét és kifejti, hogy a hadiözvegyek részére a tervbe vett hadiözvegyek otthonával kapcsolatosan munkástelepet kell létesíteni, ahol a hadiözvegyek szakszerű felügyelet mellett önállóan gazdálkodhatnak. A választmány Galler Kristóf fejtegetéseit érdeklődéssel hallgatta. Az értekezlet végül a népnünpély előkészítésére vonatkozólag tett intézkedéseket. A leányinternátusba való felvételre dr. Ruzs Gusztávnénál a leányinternátusi csoport vezetőjénél kell jelentkezni.

— **A Károlyi-csoport bemutatkozásának hatása külföldön.** Hágából jelentik: Az ide érkezett francia és angol lapok fejtegetéseiből az antant nagy csalódása tűnik ki a Károlyi csoportnak a magyar parlamentbe való fellépése miatt. Gróf Tisza István miniszterelnök és Gróf Apponyi Albert nyilatkozatai igen komoly megítélésben részesülnek és láthatóan mély hatást keltettek.

— **A közigazgatási bizottság ülése.** A közigazgatási bizottság szerdán délután négy órakor tartja dr. Cicatricis Lajos főispán elnöklése alatt augusztus havi rendes ülését.

— **A városi ösztöndíjak odaitélése.** A városi tanács szombati ülésén a még függőben levő városi ösztöndíjak felett döntöttek. A Saári-féle ösztöndíj 374 koronát kitevő kamatát Kasza József egyéves önkéntes, ugyancsak ebből az ösztöndíjból Joachim József egyéves önkéntes szintén 374 koronát, a Kárász-féle ösztöndíjből négyszáz koronát Pórer Ferenc orvosnövendék, végül a Ráth-féle ösztöndíjből Varga László gimnazista százhat koronát kapott.

— **A városi polgári konyha.** Scultéty Sándor főszámvevő szombaton mutatta be

a polgármesternek a városi konyha tervezetét. A polgármester az étkezde ügyeinek vezetésével a főszámvevőt bizta meg. A polgári étkezdeben való étkezésre augusztus 20-ig lehet jelentkezni a főszámvevőnél. Abban az esetben, ha kétszázán jelentkeznek, a konyha elsején megnyílik. Egy adag 60, másfél adag 90 koronába fog kerülni havonként. Előfizetni napokra is lehet.

— **A lisztellátás.** Dr. Somogyi Szilveszter polgármester a következő felhívást intézi közönségéhez:

Ujból felhívom a város termelő gazdák közönségét, hogy gabonáját vásárlási igazolvánnyal bíró szegedi polgároknak a maximális árért adja el. Erkölcsei kötelessége minden szegedi polgárnak, hogy ezekben a rendkívüli nehéz, időkben városi polgártársán segítsen. Állandó a panasz, hogy a 10,000 számra kivett vásárlási igazolványokra nem képes a polgárság helybeli lakosoktól gabonaneműt vásárolni. Akinek más törvényhatóság területén van a gabonája, annak a járási főszolgabíró, illetve törvényhatósági jogu városban a polgármester adja meg az engedélyt arra, hogy gabonáját Szegedre hozhassa. Tanyai polgártársaink hozzák be gabonájukat hetivásárkor, a Szt. István-téri buzapiacra, ahol egész bizonyosan minden szem gabonájuk azonnal elkel. Akinek a gabonája magtárban van, jelentse be azt a tornyos iskolában működő buzahivatalnak, amely gondoskodni fog arról hogy a vevők felkeressék. Másrésztől ujából figyelmebe ajánlom a vásárló közönségnek, hogy vásárlási igazolványt csak akkor vegyen ki, ha már biztosan tudja, hogy gabonát a város területén vásárolni is tud, mert különben rontja a város lisztel való ellátását, amennyiben a polgármesteri hivatalnak ki kell mutatnia, hogy a város lakosai közül hánynak a részére állított ki vásárlási igazolványt. Ezekről tehát az állam nem fog gondoskodni, vagyis ezek részével kevesebb lisztet fog kiutalni a város közönségének. Aki már eddig kivette az igazolványt és látja, hogy nem bír vásárolni, az sürgősen adja azt vissza, hogy a nyilvántartásokba be tudjuk vezetni. Szeptember 15-ig kell azoknak a névsorát a belügyminiszteriumba felterjeszteni, akik részben, vagy egészben a jövő év folyamán állami lisztellátásban részesülnek. A házról-házra való összeírás e tekintetben már befejeztetett. Aki bármi okból abból kimaradt, az sürgősen jelentkezék a kerületi rendőrtisztnél, hogy pótlólag a jegyzékbe felvehető legyen. A

jövő évi lisztellátásra vonatkozó szelvénykönyvek annak megjelölésével, hogy ki hol tartozik liszt és kenyér szükségletét fedezni szeptember folyamán kiosztásra kerülnek. Addig e nehéz időket türelemmel kell elviselnünk.

— **Elütötte a villamos.** Csütörtökön — mint már jelentettük, — a 15-ös számú villamos kocsit elütötte Gombos János 65 esztendőű ügynököt, aki a fején és karján szenvedett sérüléseket. Gombos szombaton a szenvedett sérülésekben a városi közkórházban meghalt.

— **A kiviteli tilalom kiterjesztése.** A magyar kormány az osztrák császári kormánnyal egyetértően elrendelte a kiviteli és átviteli tilalomról kibocsátott rendelet kiegészítését. A rendelet szerint a friss szilva, házinyulbörök, szivarkapapiros, csizmapatkó, mindennemű vasárú, gép és géprész 100 kg.-nál nagyobb darabszámúban, malomberendezési tárgyak és a malomiparban szükségelt egyéb műszaki cikkek, szövő- és kötőgépek, valamint szélereősségmérők kiviteli tilalma is életbe lépett.

— **Utalvány nélkül is lehet halat kapni.** Scultéty Sándor főszámvevő figyelmezteti a halvásárló közönséget, hogy ezután reggel hét órától kezdve utalvány nélkül is lehet a hatósági bódében halat vásárolni. Ez azért történik, mert a kiadott utalványoknál jóval több hal kerül naponként eladásra. — Szombaton nyolc mázsa hal került kiárúsításra a hatósági bódében.

— **A dettai Mümalom tőkeemelése.** A dettai Mümalom, mely a Telepítő és Parcellező Bank vállalata, 600.000 koronáról 1.100.000 koronára emeli fel alaptőkét. A tőkeemelést a tegnapi közgyűlésen megtörtént és ez alkalommal az igazgatóság új tagjaivá megválasztottak: Franke Sándor, Uhrmann Alfréd és Scheirich Károly. A felügyelőbizottság új tagja lett: Büchl Róbert.

— **Betiltotta a hadvezetőség a plakettek viselését.** A hadügyminiszter — mint a *Külügy-Hadügy* írja — a hadsereg rendeleti közlönyében felhívja a figyelmet arra, hogy az egyes csapatrészek csakis az ő felsége által engedélyezett megkülönböztető jelvényeket és kintüntetési jeleket viselhetik. Tehát az emlékjelvények — az ugynevezett plakettek

nap újra teremtéd a csodát, te megtudod találni mindenütt, te újra éled mindennap.

— Oh, a csoda, — suttogta a lány maga elé. — Fizess kérlek, Cajus, hadd legyünk minél hamarabb tenálad.

És bár Hasse Cajus magát nagy nőismerőnek és hódítónak tartotta, még eddig minden nő azt tette, vele amit akart. Így történt ma is.

*

Amikor Cajus hálószobájának ajtaját becsukta, hirtelen hallgatózni kezdett.

— Mi ez? — kérdezte és kellemetlen érzéssel állt az ajtónál.

— Sirógöresőtt kapott, — szólt Lona egyszerűen és hátravetett fejjel és előreszegezett állal félig lehunyt szempillák mögöl mély pillantást vetett rá.

De Cajus egyáltalában nem volt ehez illő hangulatban.

— Ki kell mennem hozzá. — mondta.

Lona azonban már a nyakában lógott és forron lihegett:

— Ne, ne, hagyd békén! Nem baj!

Hanem a férfi energikusan lerázta magáról. A hangos, zokogó sirás mind élesebbé vált és végre mások is laktak a házban. Kinyitotta az ajtót és a folyosón keresztül Cenci szobájába ment. Cenci az ágyban ült, borzasztó állapotban és folyton remegett a sirógöresöktől. Mikor a férfi vállára tette a kezét, undorodó mozdulat vonult végig rajta.

— De Cenci, — szólt Cajus, — ez a

hölgy... Te tévedsz... Csak azt akarja... Egyáltalában nem akar... Különbösen is, már férjes asszony.

De fájdalom, ezek az érvek egyáltalában nem hatottak Cencire. Kis tétovázás után visszament a hálószobába, ahol Lona az ajtónál hallgatódzott. Betette maga mögött az ajtót és heves, de tagolt, szinpadias, suttogó hangon szólt hozzá.

— Baj van Lona! Komolyan mondom, el kell menned.

— Nem, nem — felelt a lány szinte dadogva a szenvedélytől, — engedj hozzá, én fogok beszélni vele.

Az ég szerelmére, — szólt a férfi és megfogta karjánál a nőt. De ez néhány rángatózó, hisztérikus mozdulattal kitépte magát és becsapta maga után az ajtót, még mielőtt a férfi magához tért volna.

Nagyon bu'arcot vágott amelyben együtt volt a düh és a nevetés.

— Borzasztó — gondolta azután. — És Cenci abban a borzasztó szürke hálókabátban van, amit már annyiszor eltiltottam!

Vontatott lépésekként ment az ágyhoz, leült és kétségbeesett fatalizmussal bámult maga elé.

Kis idő múlva felrezzent. Cenci már nem zokogott. Most szünet meg épen, vagy már régebben, csöndes volt, csak ő nem figyelt rá?

Lábujhegyen kisurrant a folyosóra.

A másik ajtó nyitva volt. Lona az ágyon ült és Cenci fésületlen fejét kebléhez

szoritotta. a férfi hallotta, amint Lona így szólt:

— Látja kedves kisasszony, ez a mi sorsunk!... Nem fájdalomra született minden nő? Nem vagyunk mi mindnyájan testvérek? Legyünk mi ketten is testvérek.

És Cenci meghatottan sóhajtott.

— Jó... óh milyen jó ön.

Hausse Cajus hangtalanul, amint jött hálószobájába ment, lámpát gyújtott és a következő levelet írta:

Kedves Lona!

Én hősnőnek tartottalak. Pedig szentimentális vagy. Boesásd meg e tévedésemet. Ma egy hamis hangot hallottam tőled s azóta mindennek vége! Egy ördögi nő izgatna Cenci testvére nem. Ahoz tulságosan jól ismerem Cencit. Isten veled.

Cajus.

Azután boritékba tette a levelet, megcímezte, egy hatfilléres bélyeget tette rá, vette a kalapját és botját és halhan, bucsuzás nélkül elhagyta a lakást.

Mikor a levél tompa suhogással a szomszéd sarkon levő üres postaszekrény aljára ért. Hasse Cajus szöles kézmozdulattal azt mondta: Örökre! Azután behozta kalapját a homlokába és hosszú lépésekkel elindult, hogy egy vendéglőt keresen, amely ilyenkor még nyitva van. Szükségét érezte annak, hogy fájdalmában mások is legalább távolról részt vegyenek.